

vil man i en Periode af Arbejdsløshed tage Arbejdet fra Kammerater. Og efter at disse Beslutninger var taget, vilde det heller ikke være urimeligt, om man sagde: Det er klart, at vi herefter ikke kan udføre saa stort et Arbejde, ikke passe saa mange Tønder Land med Roer, ikke passe saa mange Køer som tidligere, derfor er det nødvendigt, at vi kræver som det, der skal udgøre vor Arbejds løn, et vist Beløb, ellers kommer vi ned under den Levestandard, vi ønsker. F. Eks. at man kræver — det er netop et Eksempel, jeg har nævnt i de Taler, det ærede Medlem endnu ikke har læst Referatet af — 6 Kr. pr. kg Smør; i Fjor var Prisen 7 Kr. og 30—40 Ø., saa det er en betydelig Nedgang. Kan en saadan Pris ikke faas — og det kan den som bekendt ikke —, maa vi stadig væk ude fra Mejerierne kræve af Regeringen, at den paa kunstig Maade skaffer os en saadan Pris, og kan denne uduelige Regering ikke skaffe os det, maa vi erklære, at vi ophører med Produktionen, erklære os arbejdsløse, for vi ønsker ikke at producere andet end Smør, vi ønsker ikke at gaa ind i andres Fag — det er ogsaa en af de Læresætninger, som Socialdemokratiet saa ofte har fremhævet. Hvis altsaa den Pris ikke kan opnaas, maa vi erklære, at vi ønsker ikke at arbejde under den Løn, vi anser for at være det mindste, og maa derfor kræve Understøttelse af det offentlige. Hvis Bønderne vilde bære sig saaledes ad — og det er i Virkeligheden den Anvisning, som udgaar fra Socialdemokratiet —, vilde der ikke være 60 000 arbejdsløse, men mange Hundrede Tusinder arbejdsløse i vort Land.

Jeg tror, det vilde være bedre, om vi i den Situation, vi nu oplever, i Stedet for saa stærkt at stille Krav til hinanden hver især paa den Plads, hvor vi staar, vil søge at yde sit Bidrag. Det ærede Medlem Hr. Stauning staar paa en Plads, hvor han kan yde et overordentlig stort Bidrag, maaske kan yde et større Bidrag; end ret mange kan yde. Jeg tror, det er bedre at tænke over det end at komme med saadant et Forslag, som at Staten skulde nu af alle Kræfter producere paa Lager til de nuværende Priser eller betale for indenlandske Varer dobbelt saa meget, som de er værd. Den Slags Forslag er

lige saa lidt egnet til at afhjælpe Krisen som det ærede Medlem Hr. Rodes elastiske Valutaregulering. Jeg tror, at det er nødvendigt, at alle baade i By og paa Land, baade Arbejdere og Bønder og alle andre, forstaar, at det, som kræves i Øjeblikket, er: nedad med Produktionsomkostningerne, nedad med Lefefoden og nedad med Kravene til andre, men opad med Kravene til os selv. Det er ikke behageligt, og det føles som en stor Ulykke. Der er Bekymringer i Tusinder af Arbejderhjem, men ogsaa i alle andre Hjem. Men om det alligevel er saa stor en Ulykke, naar vi indretter os derefter, turde maaske være et Spørgsmaal; thi det har altid været saaledes i vort Folk, saavel som i alle andre, at det er i de svære Tider, i Nedgangstiderne, at Evnerne øges og Villierne spændes. Men een Ting er i alt Fald sikker — og det vil jeg slutte med —, at det Folk, der først tager Lære af, hvad Tiden kræver, kommer ogsaa først og bedst gennem den Krise, vi er i.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at min Tale forleden Aften var for saa vidt opsigtsvækkende, som den paa visse Punkter var præget af Smaalighed og Udviskning. Jeg har spekuleret lidt over, hvad det ærede Medlem mente med Smaalighed, og er kommet til det Resultat — men jeg ved naturligvis ikke, om det er rigtigt —, at han dermed vilde sige, at jeg ikke havde set tilstrækkelig stort paa den Række af Angreb, der i Sommerens Løb var rettet imod mig fra forskellig Side, ogsaa fra det ærede Medlems Partis Side. Ja, det er muligt, at det ærede Medlem har Ret. Det er som bekendt vanskeligt at lægge en Alen til sin Vækst, og det vil sikkert ogsaa være vanskeligt for mig at blæse mig op til de Dimensioner, det ærede Medlem har, og hæve mig til den Højde, hvori han for Tiden befinder sig, og hvorfra han udslynger Tordenkilen mod den nuværende Regering. Jeg vil dog gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem, at hvis han har faaet det Indtryk, at jeg pintes svarligen under disse Angreb, saa beror det paa en Misforstaaelse, og hvad enten det ærede Medlem vil tro mig eller ikke, vil jeg gerne sige til ham og til an-